

За солідарність, мир і дружбу! —

таний девіз IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який відкривається завтра в Софії.

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання IX.

№ 88 [944].

СУБОТА, 27 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Малюнок В. ОСТАПЕНКА.

Збори партійно-господарського активу

24 липня в Кіровограді відбулися збори партійно-господарського активу області. Обговорено питання про підсумки роботи колективів промислових підприємств, будівельних організацій, транспорту і зв'язку за перше півріччя 1968 року і завдання по достроковому виконанню планів і соціалістичних зобов'язань третього року п'ятирічки.

З доповіддю на зборах виступив секретар обкому

КП України М. П. Суркін. В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Олександрійського міського КП України П. Ю. Гриценко, голова облпрофради Д. Т. Жман, директор заводу «Червона зірка» К. С. Курцев, секретар Кіровоградського міського КП України З. І. Власова, апаратник Кіровоградського олійжиркомбінату М. А. Ляпін, директор комбінату «Дніпроенергобуд і н дуст-

рія» Ю. М. Дещенко, головний інженер тресту «Кіровоградпромбуд» О. Я. Задорожний, керуючий трестом «Кіровоградсьбуд» Д. М. Розін, начальник комбінату «Олександріяугілля» М. В. Філоненко та інші.

Збори прийняли рішення, спрямоване на успішне виконання завдань третього року п'ятирічки та соціалістичних зобов'язань, узяти на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

ВІД ІМЕНІ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

НАКАЗ делегації Союзу Радянських Соціалістичних Республік на IX Всесвітній фестивалю молоді і студентів

Дорогі друзі!

Ми, представники радянської молоді, зібрались сьогодні, щоб провести делегацію Країни Рад на IX Всесвітній фестивалю молоді і студентів. Ми прийшли сюди, щоб від імені молодих громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік передати своїм посланням наш наказ: розкажіть на фестивалі про те, що нас хвилює, чим ми сьогодні живемо, про що мріємо, за що боремось.

Ми, вірні заповітам Великого Жовтня, будемо суспільство майбутнього — комунізм. Він уже живе в наших справах: в будовах, які зводяться руками молодих, в досягненнях радянської науки, техніки, мистецтва, спорту, якими пишається наша Батьківщина. Він уже живе в образі молодого радянського людини, формуванню якої присвятив 50 років своєї діяльності Ленінський комсомол — вірний помічник нашої героїчної Комуністичної партії.

Наша молодь готова співробітничати з усіма загонами демократичного молодіжного руху. Вона виступає за досягнення і зміцнення міжнародної єдності рядів цього руху, за розширення фронту прогресивних сил, на підтримку антиімперіалістичних виступів молодіжних і студентських організацій на всіх континентах. Вона стоїть у перших рядах боротьби проти імперіалістичної агресії, за

мир, демократію і революційні перетворення на шляхах соціального прогресу. Ми незмінно на боці тих, хто воює на всіх фронтах класових битв за інтереси трудящих.

Успіх спільної боротьби проти головного ворога людства — імперіалізму — залежить від міцності і згуртованості соціалістичних країн, об'єднання їх зусиль з робітничим рухом, з боротьбою революційних, демократичних — усіх антиімперіалістичних сил світу.

Соціалістична співдружність — передовий загін усіх прогресивних і демократичних сил планети. Тому нам такі дорогі єдність і братерство молоді соціалістичних країн. І ми нікому не дозволимо зруйнувати цей союз, який скріплює кров'ю наших батьків, що загинули у кровопролитних битвах із силами імперіалістичної реакції і фашизму.

Міць і згуртованість соціалістичної співдружності — надійна опора у боротьбі проти будь-яких спроб сучасного імперіалізму нав'язати свої порядки народам, що ідуть шляхом будівництва соціалізму. Яскравий приклад цього — допомога братерських соціалістичних країн в'єтнамському народові, що бореться проти агресії США. Радянський Союз, увесь наш народ, вся наша мо-

(Закінчення на 2-й стор.).

Перед дорогою вона зустрічалася майже з кожним комсомольцем заводу. А їх на Власівському заводі залі зобетонних конструкцій та виробів аж 220. Друзі просили привезти з Болгарії сувеніри, а ще казали, щоб Валя розповіла болгарським хлопцям та дівчатам про їхній Кремгес, одне з наймолодших міст нашої країни, про ті дивовижні конструкції, які виготовляють вони, кремгесівці, для теплоелектростанцій, заводів-велетнів...

Ініці Валя Олишук, комсомольський ватажок з Кремгеса, на болгарській землі, там, де завтра спалахне фестивалний факел. Вона поїхала туди по туристській лівці як краща з комсомольських активістів Кіровоградщини.

Фото В. КОВПАКА.

Розмова про розвиток юнацької технічної творчості

ЗАПОРІЖЖЯ, 25 липня. (РАТАУ). Сьогодні тут почав роботу всесоюзний семінар-нарада секретарів комітетів комсомолу з проблем розвитку технічної творчості серед молоді. Він скликаний ЦК ВЛКСМ. У роботі семінару беруть участь секретарі комітетів комсомолу промислових підприємств, будов, транспорту, секретарі міських

райкомів ВЛКСМ союзних республік, країв та областей.

Запоріжжя не випадково обране місцем для проведення цієї зустрічі. Комсомольські організації міста набули великого досвіду по розвитку юнацької технічної творчості. Тільки в самому Орджонікідзевському районі в раціоналі-

заторській та винахідницькій роботі беруть участь понад 4,5 тисячі молодих людей. На підприємствах, в організаціях, у навчальних закладах, проектних та науково-дослідних інститутах створені і діють 53 громадських конструкторських бюро і лабораторій, 21 рада молодих спеціалістів та дослідників.

СОЛІДАРНОСТІ

МИРІ

ДРУЖБАІ

НАКАЗ делегації Союзу Радянських Соціалістичних Республік на IX Всесвітній фестиваль молоді і студентів

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

лодь разом з іншими соціалістичними країнами з перших же днів виступили на підтримку цієї справедливої боротьби.

Всебічна допомога і підтримка допомагають народові В'єтнаму вистояти проти величезної військової машини Сполучених Штатів. Кожного дня Народні збройні сили визволення Південного В'єтнаму завдають все нових нищівних ударів по агресорах. Незважаючи на важкі умови війни, великих бойових і трудових успіхів добиваються трудящі ДРВ.

Першорядним завданням міжнародного молодіжного руху сьогодні є боротьба за те, щоб змусити американських імперіалістів відступити, припинити бомбардування ДРВ, вивести війська агресорів і цим створити умови для встановлення миру на землі героїчного В'єтнаму.

Така вимога всіх чесних людей планети.

Радянська молодь незмінно виступає на підтримку своїх ровесників, що борються за свободу і національну незалежність. Ми допомагаємо не лише словом, але й справою тим, хто борється проти колоніальних і расистських режимів в Африці, хто усіма засобами захищає свободу і незалежність народів, хто зі зброєю в руках борється проти імперіалізму і колоніалізму.

Ми виступаємо проти будь-яких планів імперіалістичних держав розпоряджатися долями народів, будемо давати відсіч усім їхнім спробам захопити чужі землі. Радянська молодь гнівно засуджує агресію Ізраїлю проти арабських країн, розв'язану за ініціативи монополістичних кіл США і їх союзників. Вона готова зробити все для того, щоб добитися ліквідації наслідків ізраїльської агресії і встановлення справедливого миру на Близькому Сході.

Радянська молодь виступає разом з іншими прогресивними силами за справжній мир і безпеку в Європі, за приборкан-

ня реакційних і неонацистських сил, що рулять до влади в Західній Німеччині, організовують диверсії проти інших держав, посилюють напругу на кордонах НДР, Чехословаччини й інших європейських соціалістичних країн. Ми завжди виступаємо на підтримку тих сил в молодіжному русі, що борються проти фашистських диктатур. Ми на боці борців проти фашистських режимів в Іспанії, Португалії і Греції.

Завжди і скрізь ми з молоддю, що бореться за свої права, проти сил реакції, свавілля капіталістичних монополій і слухняних їм політичних режимів.

Ось чому можна сказати, що відголоси пристрасних промов, які на IX Всесвітньому фестивалі будуть кликати до єдності прогресивного молодіжного і студентського руху, будуть в ці дні чути в усіх кутках нашої неосяжної Батьківщини. Ось чому радянській молоді такі близькі лозунги фестивалю, який буде проходити в столиці дружньої нам Болгарії.

Ми високо цінуємо зусилля болгарської молоді, щедрість і привітність всього болгарського народу, що підготували цей форум молодості світу. Ми впевнені, що зустрічі на сонячній болгарській землі дадуть нові прекрасні паростки дружби і взаєморозуміння демократичної молоді світу.

Радянська молодь, вихована рідною Комуністичною партією, беззавітно віддана своїй Батьківщині, справі боротьби за комунізм, принципам інтернаціоналізму і дружби між народами, — вона зробить все, щоб лозунг фестивалю «За солідарність, мир і дружбу» став знаменом часу, під яким сьогодні згуртувалася молодь світу у боротьбі за мир і соціалістичний прогрес.

В одних рядах з друзями з усіх країн — молодими борцями за справу миру, свободи і прогресу представники дружної багатонаціональної сім'ї радянської молоді пронесуть на фестивалі в Софії високо піднятий стяг нашої Батьківщини, яка будує перше в світі комуністичне суспільство.

ШЕРЕМЕТЬЄВО позачерговим рейсом літак мав відправитися о двадцятій. Зоставалося кілька хвилин, щоб якнайзручніше влаштуватися в салоні і перед зльотом виконати всі формальності Аерофлоту.

На вулиці сіявся холодний осінній дощ, а в салоні було тихо і тепло. Я розмірковував про себе:

Фіетом, Лье Вінем, Лиу Тхаєм, Фам Тинем.

П'ятеро хлопців з Демократичної Республіки В'єтам та ще перекладач Тьєп летіли до Кіровограда навчатися професії штурмана в школі Вищої льотної підготовки. Вони мені годі розповідали, як було боязко підніматися по трапу літака і летіти в салоні комфорта-

ша доля: за допомогу партизанам на два роки посадили до в'язниці батька. Сім років тюрем звідв старший брат — партизан Тосн. На чотири роки французькі колонізатори посадили до в'язниці ще двох братів — Лі і Кіема. Прийшли нові «визволителі» — американці. І спалили будинок.

Гортаю короткі записи, зроблені кілька днів тому в затишній кімнаті гуртожитку школи Вищої льотної підготовки, де ось уже близько року навчається мудрості штурмана цивільної авіації мої в'єтнамські друзі: «Вчора американські агресори знову скинули на село фугасні бомби. Загорілося наше рисове поле, яке ми доглядали всім селом. А найстрашніше — вбита маленька Хює. Ти пам'ятаєш її... І все ж я вірю, що ми переможемо і знову буде зеленим рисове поле, і небо над В'єтнамом чисте. Привітай наших радянських друзів». Це рядки із листа Тхі Бієу — дружини Данг Мана, яка працює бригадиром рисової ланки.

«Вчись добре та повертайся скоріше, щоб разом прочитати американських агресорів», — пише Фієту із провінції Ха Тінг його дружина Чанг, вчителька початкової школи...

Вони вже знають багато російських пісень, вони люблять «Подмосковные вечера». І все ж щовечора, зібравшись в затишній ленінській кімнаті, вони обов'язково співають «Пісню про острів Кон Ко». Співають разом зі своїми радянськими друзями, яким полюбився цей мужній гімн про мужній і нездоланий острів. Співають пісню про острів, який став символом боротьби в'єтнамського народу з американськими агресорами.

О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

якщо не завадить погода, значить, рівно о півночі можна буде розраховувати на зустріч з Кіровоградом.

Вже перейшло чверть на два яту, коли тосць із льотною персоналу повідомив, що рейс переноситься на пізніше. А за хвилину...

...Спочатку була пісня. Можливо, виконання її не було довершеним, але мелодія, сповнена доброти і мужності, захоплювала і хвилювала... То була пісня про острів Кон Ко, який став символом і гордістю В'єтнаму, на який американці скинули десятки тисяч снарядів і який вистояв...

Хотілося познайомитися з виконавцями ближче. Першим подав руку той, хто заспівав. І з теплою посмішкою, яка бувала тільки в щирих, одвертих людей, промовив: «Здрастуйте! Добрий вечір!».

Потім аж до самого Кіровограда ми розмовляли з Тьєпом багато і про різне. І не тільки з Тьєпом: з Данг Маном, Дау

бельного «АН-24»... І взагалі, летіли вперше...

У моєму блокноті залилось кілька штрихів од тієї зустрічі — кілька виразних штрихів до біографії в в'єтнамських хлопців. І кожний день їх молодості обпалений полум'ям тривожного неспокою, мужній полум'ям боротьби з агресором на землі, на воді і в небі: «Фам Тьєп — двадцять років. Приїхав до Кіровограда із Хайфона, а ще рік тому служив у зенітній артилерії на околицях Ханоя.

Лиу Тхай з невеличкого села Ха Яан, що на тринадцяти кілометрах від Ханоя. Служив у зенітній артилерії. Разом з обслуговувачем усіх американських стержняників. Має урядові нагороди. Йому дев'ятнадцять років.

Найстарший з усіх — Чіонг Тьєп. В чотирнадцять років з села Фіок, що в Південному В'єтнамі, він перейшов кордон, а з часом в Демократичній Республіці В'єтам закінчив інститут іноземних мов.

Його сім'ю спіткала ін-

СТАРІЙ Федір Топор поспав на війну длох скнів. До доміжки не вернулися обог. Про Миколу знав усе, а про Івана поідомили — загинув без вісті... З роками рана рубцювалася.

І ось одного вечора на околиці села листоноша приніс лист. На конверті адреса — і російською, і незнайомою мовою.

Брати з тим листом Федір пішов до школи. Лист був із Польщі. Звіти повідомляли, що недалеко від кордону біля села знайдена могила, а в ній біля похованих радянських бійців знайшли медальони. Один з них належав солдатові з Кіровоградщини Івану Топору. Незнайомі товариші, батьки й матері гадували, як радянські воїни хоробро захищали село, б'ючись до останнього патрона, до останньої гранати. «То були наші діти друзі, — звучало у кожній фразі. — Ми безмежно вдячні вам, радянські люди, які ніколи не забудемо крові ваших синів».

І тоді Оля Савченко теж схвилювано сказала: «Давайте за'яжемось із воінерами, з молоддю Польщі. Дружба не позинна згасати.

ВІРНІ ДРУЗІ

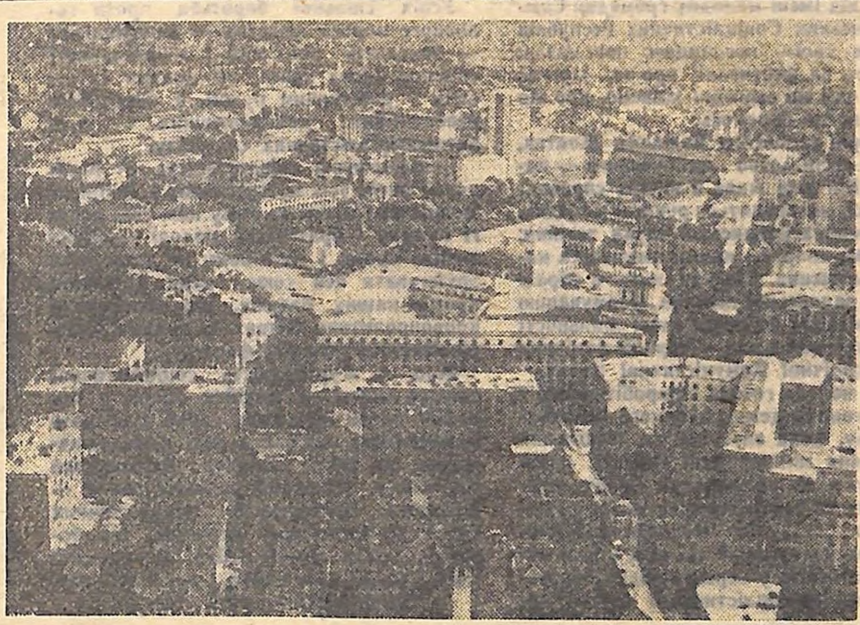
І полетіли листи — в Новогрудськ, Плавичі, Катовиці. Теплі, сердечні, добрі. І заідти-такі ж відкозді.

А потім прийшов біл. На дитячих вустах частіше звучало слово «В'єтам». Вітні ніхго з них не бачив. Та кіба вони не розуміли, горя дідуся Федора? І коли пролунав клич допомоги дітям героїчного В'єтнаму, піонери і комсомольці Панівської середньої школи гаряче відгукнулася на нього.

Піонери збирали металолом. Все більшою гора біла бачив. Незабаром під'їхала автомашина, за нею друга — і закурила дорога. Шофери привезли кинтатиці — у фонд В'єтнамському пішло 60 карбованців.

Комсомольці придбали в в'єтнамських школярам портфель, зошити, лінійки, ручки, олівці. Разом нашісали й листа. Кінчали його словами:

«Пам'ятайте, що ми ваші вірні друзі». М. СТОЯН. Новоміргородський район.

Софія — столиця фестивалю.

Посилка в Кремгеса

Кремгесівський керамічний завод надіслав свою продукцію в 19 областей республіки. Від Чорного моря і до зачарованої Десни, від Дніпра до Дунаю — його «володіння».

Особливо великим попитом користуються вироби з майоліки: художні вази, сувеніри, набори для напоїв, тощо.

Готуючись до XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, комсомольці та молодь заводу надіслали в Болгарію на виставку свій сувенір. У ньому статуетки «Легорн», «Карась», «Зубрик», «Коник» та поїльничка «Золота рибка».

Г. ШВІЧЕНКО, працівник газети «Наддніпрянська правда».

ДЕ БИЛАСЬ ЗАЛІЗНА ДІВІЗІЯ

Одна з найстаріших у країні — мотострілецька Самаро-Ульянівська залізна дівізія Червонопрапорна, орденів Суворова і Богдана Хмельницького дівізія в буремні роки громадянської війни визволяла Батьківщину. В. І. Леніна (нині Ульянівська), від час Радської Вітчизняної війни її шлях проліг від Сталінграда до Праги. А нещодавно ветерани залізної, які зібрані на берегах Волги, де чверть століття тому стояли на смерть однопольчани, провадили у далеку дорогу учасників надмарфонського пробігу паміснях героїчної слави дівізії. 2500 кілометрів подолають

спортсмени, закінчивши пробіг в Ужгороді.

Склад учасників пробігу не потребує коментарів: заслужений майстер спорту, восьмиразовий чемпіон СРСР, неодноразовий призер європейських першостей, учасник Олімпійських ігор Борис Гришаєв з Волгограда, майстри спорту із Сахаліна В. Малишев та Г. Ширяєв, кандидат у майстри спорту з Ленінграда В. Терновський.

Та, мабуть, найбільш колоритною фігурою серед них є командир пробігу Олег Юліанович Лось, 45-річний викладач Ленінградського електротехнічного інституту ім. Ульянова - Леніна. Він — учасник Великої Вітчизняної війни, має чотири поранення, з яких три — в ноги. Це людина надзвичайної сили волі, яка наполегливо і вперто готувалася стати спортсменом. Як відомо, О. Лось в минулому році здійснив пробіг, присвячений 50-річчю Великого Жовтня по маршруту Ленінград — Київ — Москва.

Керівник пробігу — комсорг ЦК ВЛКСМ О. Двоскін, головний суддя — суддя всесоюзної категорії, один з найстаріших марафонців Росії, учасник марафонських змагань 1943 року О. Ю. Бушман.

Мета пробігу — не просто подолати шлях, пройдений залізною дівізією, а й розповісти про героїчні подвиги бійців

і командирів, зустрітися з молоддю, з мешканцями міст і сіл, які були свідками запеклих боїв. Тому серед тих, хто супроводжує учасників пробігу, — ветерани дівізії Євген Іванович Проміхов та Михайло Писнович Косой. До речі, М. П. Косой — наш земляк, родом з Голованівського району. Груди Євгена Івановича прикрашають десять бойових нагород, він — майор запасу, начальник штабу вестеранів дівізії, а зараз — політрук пробігу. Пліч-о-пліч з ним від Сталінграда до Праги пройшов бойовими шляхами і М. П. Косой, також майор запасу, нині секретар парторганізації одного з великих підприємств Києва. Під Сталінградом, у бою за висоту Чорний Курган Є. Проміхов знищив двадцять одного гітлерівця. Про це розповідала армійська газета в замітці «Проміхов б'є без промаху». В цих боях М. Косой влучним погнем знищив шістнадцять фашистів. Обидва воїни першими в дівізії одержали сталінградські нагороди.

Залізна дівізія залізляла від фашистської нечесті й Кіровоградщини. Обидва ветерани в складі частини теж брали участь в бою за наш степовий край.

І ось кілька днів тому кіровоградці зустрічали учасників пробігу на кордоні з Дніпропетровською областю. Далі їх шлях лежав до обласного центру. В кожному населеному пункті учасників пробігу вітали стеновики, встеляли їх шлях квітами, підносили хліб-сіль — знак щирої гостинності. А учасники пробігу ділилися своїми спогадами про бойовий шлях дівізії, про запеклі бої на Кіровоградщині. Назавжди запам'ятаються ті хвилини зустрічей жителям Долинського, Новгородківського, Кірово-

градського та Олександрівського районів, по території яких проліг шлях надмарфонського пробігу Волгоград — Ужгород.

Більше тисячі кілометрів подолали вже учасники пробігу. Далі їх шлях йде через Черкаську, Київську, Житомирську та інші області нашої республіки.

С. ЯНЧУКОВ. м. Кіровоград.

24-го липня кіровоградці тепло привітали учасників надмарфонського пробігу Волгоград — Ужгород. Фото М. ТЕРНІВСЬКОГО.

ЗАВТРА—ДЕНЬ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ СРСР

НА РУБЕЖІ— МОРСЬКІ ПІХОТИНЦІ

...Низькі хмари, здавалось, зачепилися за верхівки танкових антен. Грізні машини, вишикувавшись на вихідному рубежі, завертали в напруженому чеканні.
І раптом різкі слова команди:
— До бою!
Заринулась лісова тиша. Танки пішли в атаку. Сталеві велетні набірають швидкість: скоріше туди, де в глибоких окопах залягли морські піхотинці.
Ось уже поряд окоп. Несподівано з нього виростає фігура матроса. Різкий помах руки — і полетіла під гусениці сталеві машини граната, за нею друга... (фото ірароруч).
Цей бій — лише невеликий епізод із напруженого навчання моряків Червонопрапорного Тихоокеанського Флоту, які відточують свою військову майстерність.
На фото вгорі — сержант Михайло Красников (зліва) і його друзі по службі в морській піхоті.
У цьому році Красников повернеться додому — в Сибір, буде знову працювати на будівництві Красноярської ГЕС, яку він будував до служби в армії.

В. МАРИКОВСЬКИЙ.
(АПН).

ФЛОТ НАШ завжди був овіяний романтикою ратних перемог і далеких походів. З часів Ушакова й Нахімова здобув він славу героїчного. То були далекі дні парусних фрегатів... А втім, і не такі вже далекі.
Тридцять дев'ять років тому, коли вступив до Ленінградського морехідного училища, нашим учбовим судном був парусник «Ломоносов», збудований у... 1867 році. Я згадаю навіть його навіть «дідусем» найновіших підводних атомодвигів, які складають сьогодні основу нашого Військово-Морського Флоту.
Так, змінились кораблі, змінились люди. Морський офіцер обов'язково повинен бути високоосвіченим інженером. А всі матроси, перш ніж потрапити, скажімо, на підводний човен, проходять спеціальне навчання, що відповідає середньотехнічній освіті.
Але, як і раніше, свято зберігаються і приножуються кращі традиції російського флоту: підвага, безмежна відданість прапора Батьківщини.

Мені згадується епізод минулої війни, котрий зараз здається просто легендою, 15 липня 1944 року в ході бою вісімки наших торпедних катерів з крупним німецько-фашистським конвоєм, катер під командуванням лейтенанта Віталія Юрченка атакував порожній танкер. Однак противнику вдалося відвернути торпеду, проїхавши мимо. Тоді Юрченко здійснив те, що робили російські моряки в період парусного флоту, а зараз можна побачити лише у пригодницькому фільмі. Обстрілявши вороже судно з кулеметів, він примусив його зупинитися, а потім швидко до нього опшартувався і взяв танкер на абордаж. Вороги розбіглися по суднових приміщеннях... А ваші моряки, забравши документи з штурманської рубки, заклали в машинне відділення декілька підрипних патронів і підпалили сімг. Через декілька хвилин танкер був зірваний.
Але бій ще не кінчився. По нашому катеру був відкритий артилерійський вогонь зразу декількома ворожими кораблями. Зав'язався глибокий вербовий бій. Катер, порешечений снарядами, почав тонуть. Ми вважали товаришів загубленими. А через піпарку я з великою радістю тиснув руку безжурному Юрченку. Виглядає, потрапивши пораненим у полон,

він здійснив сміливу втечу з фашистського конвоя, розташованого на острові Тромсе в Норвегії, пробрався у Швецію, заїхав на Батьківщину. Я знову зустрівся з ним у минулому році. Зараз Віталій Дюмидович — капітан великого морозильного рыболовного траулера.
Нашим хлопцям сьогодні не доводиться застосовувати зброю. Але вони блискуче володіють нею: всякий, хто уважно слідував за навчаннями «Нішіча», які недавно закінчилися в Атлантиці, переконався, настільки високий рівень бойової і моральної підготовки наших військових моряків.
Ми звикли до того, що такі категорії, як дружба, вірність (саме цими якостями завжди відзначались наші моряки), перевертаються ви-

КОРАБЛІ І ЛЮДИ

нитковими обставинами. Сьогодні вони підтверджуються постійно.
Здається, у О'Генрі в така фраза: «Зачинить двох чоловік у хатині 18x20 футів. Людська натура цього не витримає». Так от, на підводному човні дуже невеликий колектив людей. Всього декілька десятків чоловік знаходяться у замкнутому приміщенні. І коли човен йде в занурену стані, моряки не бачать (у значному для нас сенсі) того, що їх оточує. Ось у такому становищі підводники знаходяться місяць, два — сім місяців, скільки потрібно, щоб вийти в заданий район, відпрацювати бойові вправи і повернутися на базу. Це будні нашого флоту.
Мабуть, як про звичайне можна говорити вже і про наддалі, і про кругосвітні плавання радянських моряків. Ось і зараз два наших кораблі — «Дмигрий Пожарський» і «Степегушій» знаходяться в подорожі на Батьківщину після багатомісячного плавання в тропічних морях. Вони відвідали Індію, Пакистан, Ірак, Іран, Сомалі, Цейлон... Подібні походи дуже важливі і відповідальні. Кожен моряк, що бере в них участь, починає себе не тільки членом свого екіпажу, але й повноважним представником всього радянського народу, радянської влади, соціалізму. В далеких заокеанських портах відчуваєш це дуже гостро. І поняття інтернаціоналізму стає для кожного радянського моряка дуже реальним і ясним.
І тут мені хочеться сказати ще про одну славу традицій нашого флоту. Про постійну дружбу комсомолу нашої країни і її флоту. Ленінський комсомол стояв біля кошика радянського флоту, він нещезув над ним і сьогодні.
Комсомольці різних областей і республік мають на флоті «свої» кораблі, на які вони посилають своїх кращих представників. Між комсомолом і моряками зв'язок нерозривний і багатосторонній. І внішній День Військово-Морського Флоту для нас подвійно святокий. Для нас зустрічаємо його в рідк сланого комсомольського ювілею. І кожний молодий моряк прагне бути гідним славної півстолітньої історії комсомолу.

Вице-адмірал В. АЛЕКСЕЕВ,
Герой Радянського Союзу.

ТРУДЯЩІ України, розгорнувши соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічного плану, добились у першому півріччі 1968 року нових успіхів у розвитку економіки республіки і підвищенні життєвого рівня народу. Про це говориться в повідомленні Центрального ста-

відповідним періодом минулого року становив 9 процентів, обсяг реалізованої продукції зріс на 10 процентів.
Продуктивність праці в промисловості зросла в першому півріччі порівняно з відповідним періодом минулого року на 5,7 процента, на підприємствах, які працювали в но-

рання врожаю зернових культур, косячицю сіна, заготівлю кормів, лущення стерні і оранку під озими.
У минулому півріччі за рахунок державних централізованих капітальних вкладень введено в дію нові основні фонди загальною вартістю понад 1,4 мільярда карбованців, або на 16 процентів більше, ніж за відповідний період минулого року.

Продуктивність праці в будівництві зросла порівняно з першим півріччям 1967 року на 5 процентів. Піврічний план роздрібного товарообороту виконано на 101 процент.
У великому обсягу здійснювалось будівництво житлових будинків і об'єктів культурно-побутового призначення. За рахунок державних коштів і коштів житлово-будівельної кооперації в першому півріччі введено в експлуатацію 68 тисяч нових упорядкованих квартир загальною площею близько 2,9 мільйона квадратних метрів. Крім того, велику кількість житлових будинків спорудили колгоспи, а також робітники, службовці і колгоспники за рахунок власних коштів з допомогою державного кредиту.
Дальшого розвитку набували народна освіта, наука і культура.

(РАТАУ).

ДОПИТУЄТЬСЯ ШКОЛЯР

Від дітей можна чекати різних питань, я до цього звикла. Та якось руський п'ятикласник примусив мене і здивуватися, і зрадіти, коли все допитався, скільки людей на нашій Землі, скільки з них «за нас», а скільки «проти». Довгенько ми бесідували, бо я старалася йому доступно розповісти про складність міжнародних відносин, про труднощі на шляху до перемоги комунізму на всіх континентах.
Звичайно, питання були найвищими. Та порадувало те, що навіть учні молодших класів не залишаються байдужими до подій у світі. А старшокласники в більшості настільки добре розуміються у цих подіях, що хоч лекторами призначай. Це ще одне підтвердження, що школа дає своїм вихованцям не тільки міцні знання, а й виховує їх людьми гуманними, патріотами, інтернаціоналістами.
В цій царині велику роботу проводять піонерські та комсомольські організації шкіл, з кожним роком міцніють інтернаціональні зв'язки.
Так, піонери Великописківської школи листуються зі своїми ровесниками з Німечки Демократичної Республіки, Чехословаччини, Болгарії. Нікому з них не доводиться бути в містечку Нідердорф, що в НДР, але вони з ним добре ознайомені, бо Меліка Гольцель завжди дуже докладно розповідає про сіль Нідердорф кожного разу надсилає листівки з видами свого містечка.
Зміпнення дружби із зарубіжними ровесниками інтерес до розвитку міжнародного демократичного руху

молоді сприяли вишикненню в ряді шкіл інтернаціональних гуртків і клубів. Зокрема, в Маловісківській середній школі № 2 вже кілька років працює клуб інтернаціональної дружби «Глобус». Його учасники не тільки листуються і обмінуються сувенірами із друзями з-за кордону, а на засіданнях клубу вивчають історію соціалістичних країн, знайомляться з їх мовами.
В Маловісківській середній школі № 4 другий рік працює інтернаціональний клуб «Дружба». Піонери, які входять до цього клубу, вивчають історію піонерських організацій Болгарії, Чехословаччини, ДРВ, доповнюють історію сьогоденними розповідями однокласників з цих країн.
Почуття інтернаціональної дружби особливо зримо проявляється у дії підготовки до IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Як ніколи дружно вчодили школярі на макулатури, донамагали колгоспам. Зароблені гроші пішли на закупку подарунків в'єтнамським дітям. Лише піонерська дружина Маловісківської середньої школи № 3 відправила дітям героїчного В'єтнаму 16 посилок. У фонд фестивалю із школі району надійшло 600 карбованців.
Л. КОШОВА,
зав. шкільним відділом Маловісківського райкому комсомолу.

УСПІХИ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

тистичного управління УРСР. Першу половину п'ятиріччя завершено успішно. Розвиток народного господарства республіки за два з половиною роки п'ятиріччя по основних показниках — загальному обсягу промислового виробництва, вантажообороту всіх видів транспорту, реальних доходах населення, роздрібному товарообороту — перевищував планові завдання.
План першого півріччя по обсягу реалізованої продукції і випуску більшості найважливіших видів промислових виробів перевиконано. Приріст виробництва порівняно з

вих умов, — на 6,6 процента.
У народне господарство УРСР впроваджено понад 280 тисяч винаходів і раціоналізаторських пропозицій, що дає близько 240 мільйонів карбованців економії в розрахунку на рік.
Колгоспи і радгоспи республіки в цьому році організовані і в більш ранні строки провели весняні польові роботи. Прийнятій господарствами план ярів сіяби, включаючи пересів озимих, перевиконано.
В усіх областях республіки колгоспи і радгоспи успішно провадять зби-

«БЕРЛІН ВІТАЄ МОСКВУ»... Ці афіші, з'явившись одного ранку на вулицях Кіровограда, сповіщали про гастролі в обласній філармонії артистів естради Німецької Демократичної Республіки. Турне молодих німецьких митців по містах України було ніби провідником Всесвітнього фестивалю молоді, факел якого завтра спалахне в столиці Болгарії...

Друзі три дні були нашими гостями. Вони повезли з собою блиск очей кіровоградців, пахоці вітальних квітів та відлуння сердечних оплесків. Мелодійні пісні, які виконували Інерід Рак, Віра Шнайдебах, чарівні розписи гітари за щирою піснею Іоо Ірмшера слухав зал. Може, завтра ці пісні їх співвітчизники виконають у Софії...

Фото В. КОВПАКА.

ЯК НА СВЯТО...

Вони люблять англійську мову, пісні, пляж, кіно і цукерки. І ще люблять свою роботу.

— Якби не любили, не пішли б навчатися в торговельну школу, — запевняє Світлана Волошко.

— Кому не приємна увага, ласкаве слово? — додає Люда Татаруша і розповідає: — Заходить до нас у секцію жіночого одягу жінка. Переходить від однієї сукні до іншої, стурбовано замислюється. Дібрали їй до смаку, вона дякує: «Як у нас у Києві», — говорить.

— Чому, як у вас? — запитую. — У нас так завжди в Кіровограді.

Жінка посміхається, дякує ще раз:

— А може, у вас навіть краще...

Мабуть, рідко знайдеться людина, яка б не дбала про честь свого колективу, підприємства. У дівчат із ЦУМу це почуття домінує.

— На роботу я збираюся, як в театр або на свято, — Люда Татаруша мимоволі поправляє пишну зачіску.

— Зачіска — одна з ваших тривог?

— І зачіска, і сукня, і настрій.

— Дівчата, так ви артистки!

— Мабуть, так, тільки в своєму ділі. Уявіть, що ви приходите щось купити, а за прилавку отака фізіономія, — дівчата по-

казують, яка це фізіономія, і не втримуються, сміються.

— Ну, а якщо настрої погані? Скажімо, ви загубили любиму брошку, або хлопець не прийшов на побачення...

відповіли, коли говорили, що любимо свою роботу. Що ж до випадків, то вони у нас кожного дня. А особливо в секції дитячого трикотажу, — це Світлана Волошко, вона там працює. — Хіба не випадок, коли юний тато переплутав позвунки з колготками? Допитуємося, якого ж віку його син чи донька, а потім разом підбираємо...

— Невже всім задово-

Фото Г. ЗУБЕНКА.

— Тоді по дорозі на роботу ми повторюємо, що брошка була погана і хлопець був поганий. І настрої повертається.

— Завжди це діє?

— На жаль, не завжди. Але відсутність настрою компенсується уважним ставленням до покупці.

Люда Татаруша працює в ЦУМі третій рік, Світлана Волошко — четвертий.

— Дівчата, одержуєте ви моральне задоволення з своєї праці? За ці роки було, мабуть, чимало цікавих випадків?

— На перше ми вже

лені? Дівчата хвилюю мовчати, роздумуючи.

— Вчили нас у торговельній школі англійської мови, а практики немає. Забуваємо. Ніхто не звертається на англійській.

— Ну, це, мабуть, ще не біда?

— Це ще ні. От коли немає потрібних товарів за прилавком, тоді гірше.

— Часто це трапляється? — Не часто. Але якщо покупець йде від нас з порожніми руками, почувавмо себе в чомусь винними...

Дві комсомолки, дві ровесниці, дві однокласниці. Я не запитаю, чому вони пішли саме в торговельну, а не обрали іншої професії. Та й нащо запитувати?

В. ШАРІЙ.

м. Кіровоград.

криття ІХ Всесвітнього фестивалю молоді й студентів. Репортаж з Софії. 22.49 — «Варшава-Москва». Музична розважальна передача. (Варшава). 23.40 — «Тільки факти». (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

НЕДІЛЯ, 28 липня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для школярів. (М). 9.15 — Теленовини. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — Репортаж з Вілськово-Морського музею. (Ленінград). 10.30 — Телевізійний журнал «Для вас, жінки». (К). 11.00 — Передача, присвячена Дню Вілськово-Морського Флоту СРСР. (М). 12.29 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще нас». (НДР). 13.00 — «Музичний кіоск». (М). 13.30 — Фільм для дітей. 13.50 — Художній фільм «На завітній вулиці». 15.30 — Сьогодні — День працівника торгівлі. (М). 16.00 — Телевізійний фільм «Як тримати». (К). 16.30 — «ТЕК-68». (К). 17.00 — «Камертон доброго настрою». (Львів). 18.00 — «Поштовий календоскоп». (К). 19.00 — «Своя країна, проблеми». (М). 19.30 — Урочисте відкриття ІХ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Софії. (Софія). 22.30 — «Варшава — Москва». Музично-розважальна програма. (М).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 28 липня. 9.00 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Телевізійні новини. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — Репортаж з Вілськово-Морського музею. (Ленінград). 10.30 — Телевізійний журнал «Для вас, жінки». (К). 11.00 — Передача, присвячена Дню Вілськово-Морського Флоту СРСР. (М). 12.29 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще нас». (НДР). 13.00 — «Музичний кіоск». (М). 13.30 — Фільм для дітей. 13.50 — Художній фільм «На завітній вулиці». 15.30 — Сьогодні — День працівника торгівлі. (М). 16.00 — Телевізійний фільм «Як тримати». (К). 16.30 — «ТЕК-68». (К). 17.00 — «Камертон доброго настрою». (Львів). 18.00 — «Поштовий календоскоп». (К). 19.00 — «Своя країна, проблеми». (М). 19.30 — Урочисте від-

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

«МОЛОДОМУ КОМУНАРУ» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

БК 02272.

Індекс 01197 Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Зам. № 3701, Тираж 41 200.

Нагороди за розвиток спорту

За успіхи, досягнуті в розвитку радянського фізкультурного руху, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 24 липня 1968 року нагородила орденами і медалями СРСР 498 тренерів, викладачів, інструкторів і організаторів фізкультурної роботи, спортсменів, учених, працівників спортивних

споруд і підприємств по виробництву спортивного інвентаря, громадських активістів.

Орденем Трудового Червоного Прапора нагороджено 49 чоловік, орденом «Знак пошани» — 172, ме-

даллю «За трудову доблесть» — 135 і медаллю «За трудову відзнаку» — 142 чоловік.

Указ публікується в «Ведомостях Верховного Сове- та СРСР».

Голова Центральної ради спортивного товариства «Буревісник» Юрій ГЕНЕРОЗОВ розповідає про спортивну програму ІХ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

Більше 15 тисяч юнаків і дівчат з 110 країн зібралось в Софії. Різноманітна програма грандіозного молодіжного форуму включає цілий спектр найцікавіших заходів. Серед них один з найбарвистіших — спортивні змагання фестивалю. Кореспондент АПН попросив голову Центральної ради студентського товариства «Буревісник» Юрія Генерозова розповісти про спортивну частину фестивалю.

Спортивні змагання в рамках фестивалю молоді і студентів традиційні. Цього разу організатори фестивалю запропонували цікаву і багатопланову програму змагань. Вони відкриті для національних робітничих, студентських команд, для спортивних клубів, а також для спортсменів національних федерацій, які не є членами відповідних міжнародних спортивних федерацій.

Учасники і гості фестивалю будуть змагатися на кращих стадіонах Болгарії. Більшість змагань пройнуть у Софії. Там зустрінуться легкоатлети, плавці, стрибунки у воду, гімнасти. Важкоатлети вийдуть на поміст у Видині, боксери — у Плевні. Всього за програмою фестивалю будуть проведені змагання з 15 видів спорту у чоловіків і 9 видів у жінок.

Переможців чекають золоті, срібні й бронзові медалі. Спортсмени, які займуть перші шість місць, будуть відзначені почесними дипломами. Спеціальні кубки одержать команди, що займуть перші місця в колективних видах спорту.

Але цими офіційними стартами найсильніших не обмежується спортивна програма свята молоді. Організатори пропонують провести змагання з легкої атлетики і плавання, які будуть відкриті для всіх делегатів і гостей фестивалю. Кожен учасник цих стартів одержить спортивний значок фестивалю.

В рамках фестивалю буде організований крупний футбольний турнір. У ньому будуть брати участь такі відомі європейські команди як «Ференцварош» (Угорщина), «Сент-Етьєн» (Франція), «Дукла» (Чехословаччина), «Левські»

(Болгарія), «Ювентус» (Італія) та інші.

Під час фестивалю в міжнародному спортивному клубі відбудуться семінари з основних проблем спортивного руху. Делегати й гості зможуть також познакомиться з виставкою спортивної літератури й фотографії, побачать кращі спортивні фільми, зустрінуться з відомими спортсменами.

Радянський Союз послав на Всесвітній фестиваль молоді і студентів велику спортивну делегацію. Наші юнаки й дівчата будуть брати участь у змаганнях з плавання, стрибків у воду, спортивної й художньої гімнастики, легкої атлетики, боксу, класичної і вільної боротьби, теніса, важкої атлетики, велоспорту, руч-

СПОРТ ПРИКРАСИТЬ ФЕСТИВАЛЬ

ного м'яча, волейбола, баскетбола. Колективи підприємств, інститутів, технікумів послали на фестиваль своїх найсильніших спортсменів. Назву лише деяких з них.

Це легкоатлети — рекордсменка країни серед дівчат Ніна Бришцева (Баку), Надія Безфамільна (Москва), її землячка Тетяна Бичкова, Ольга Титова з Новосибірська та інші. Серед стрибунів у воду — москвичка Тамара Дженеєва. Нашу спортивну гімнастику на фестивалі представляє призер першості СРСР лєнінградський Анатолій Вацаєв. У команді дівчат — майстри художньої гімнастики, такі відомі спортсменки як Людмила Савінкова (Шапошнікова), Наташа Опчичникова, Альфія Назмутдінова. Баскетболістки — гравці команди «Донецькбудканал». У змаганнях баскетболісток братимуть участь дівчата, які завоювали дніами у складі збірної СРСР в Італії звання чемпіонки Європи. У футбольному турнірі братиме участь студентська команда московського «Буревісника». У складі майстрів малої ракетки одна з кращих тенісисток світу Зоя Руднова. Штангістів очолює чемпіон країни ташкентець Еркін Карімов.

Молоді радянські спортсмени повні бажання відмінно виступити у змаганнях фестивалю, ще більше зміцнити дружбу молоді всіх країн.

(АПН).

Працівники редакції «Молодого комунар» і наші позаштатні кореспонденти, матеріали яких сьогодні публікуються, віддають свій авторський гонорар у фонд солідарності з героїчним В'стнамом.

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНІЙ.